

ततः समानीय समानितार्थी हस्तौ स्वहस्ता सर्गः २
जितवीरशब्दः । वंशस्य कर्त्तारमनन्तकीर्त्तिं
सुदक्षिणायां तनयं ययाचे ॥ ६४ ॥ सन्तानकामाय
तथेति कामं राज्ञे प्रतिश्रुत्य पयस्विनी सा । दुग्ध्वा
पयः पत्रपुटे मदीयं पुत्रोपभुङ्क्षेति तमादिदेश
॥ ६५ ॥ वत्सस्य होमार्थं विधेः शेषं गुरोरनुज्ञामधि
गम्य मातः । औधस्य मिक्कामि तवोपभोक्तुं षष्ठांश
मुर्व्या इव रक्षितायाः ॥ ६६ ॥

तत इति । अनन्तरं स राजा सुदक्षिणायां पुत्रं ययाचे किं
कृत्वा हस्तौ समानीय अञ्जलिं वद्धेत्यर्थः किं राजा मानितः
पूजितः याचको येन सः पुं किं स्वहस्ताभ्यामर्जितः वीरशब्दो
येन सः किं पुत्रं अनन्ताकीर्त्तिर्यस्य सः तं पुं किं पुत्रं वंशस्य
कर्त्तारं ॥ ६४ ॥ सन्तानेति । इतीति किं हे पुत्र त्वं मदीयं दुग्धं
पत्राणां पात्रे दुग्ध्वा उपभुङ्क्ष्व पिव सा धेनुः तं राजानमिति
आज्ञप्तवती किं कृत्वा राज्ञे मनोरथस्य पूर्त्तिं प्रतिश्रुत्य किं
राज्ञे सन्तान कामाय पुत्रोत्पत्तिरूपोऽभिलाषो यस्य स तस्मै
॥ ६५ ॥ वत्सस्येति । हे मातः तव वत्सेन पीतस्य शेषं होमार्थं विधेः
ऊतावशेषं च औधस्यं दुग्धं उपभोक्तुं पातुं अहं इच्छामि किं
कृत्वा गुरोः वशिष्ठस्य आज्ञां प्राप्य यथा रक्षितायाः पृथिव्याः
षष्ठांशं राजा भुङ्क्ते वत्साग्निकार्यव्यतिरिक्तं मन्यदिति पाठे वत्स
कार्यस्याग्निकार्यस्य च अवशिष्टं पातुमिच्छामि त्यर्थः ॥ ६६ ॥